

særlige Forhold er muligt. Vi maa være klar over, at det er et Rentetab for Statskassen at laane ud til 3 pCt. Jeg takker altsaa for Ministerens velvillige Udtalelser, mere kan der ikke ventes under disse Forhold.

Der næst er der et Andragende fra den ærede Rigsdagsmand fra Horsens (Lyngsie), som han forlanger henvist. Vi have nu hørt den højtærede Ministers Motivering, og den kende vi jo allerede, som ere Medlemmer af Finansudvalget. Vi have konfereret med Ministeren derom, og han gav os da de samme Grunde, som han gav her i Salen, og efter disse Grunde ser det jo paa væsentlige Punkter lidt anderledes ud end efter den Fremstilling, det ærede Medlem kom med. Følgen er derfor den, at skønt det ærede Medlems Partifæller i Finansudvalget vare dem, som fremkaldte denne Konference, og selvfølgelig stillede sig saa velvilligt til denne Sag som muligt, forlangte de dog ikke efter at have hørt Finansministerens Begrundelse af hans Modstand mod Sagen — hvad de havde Lov til som Mindretal — at faa dette Andragende henvist, thi jeg antager, at de anerkendte, at den højtærede Ministers Grunde slog til, saaledes at der ikke kunde være Tale om at sætte det igennem i Tinget. Nu har det ærede Medlem (Lyngsie) haft Lejlighed til at høre i Salen, hvorledes Ministeren for hele Landet har givet sine Grunde, og de forekomme mig at være saaledes, at der ikke kan være Tale om at anbefale Henvisning af denne Sag; og jeg maa derfor paa hele Finansudvalgets Vegne anbefale det høje Ting, at vi ikke henvise dette Andragende. Men da jeg er vis paa, at det ærede Medlem ved at stille sine Ændringsforslag ikke har villet skade Sagen, men har villet gavne den, vil jeg anbefale ham at tage sit Ændringsforslag tilbage. Hvis han ikke gør det, maa jeg paa hele Udvalgets Vegne bede det høje Ting om at stemme mod hans Ændringsforslag. Jeg vil anbefale ham at tage Ændringsforslaget tilbage, efter at han nu har hørt den ærede Minister, medmindre han er i Stand til at afkræfte Ministerens Grunde. Det have vi nu i alt Fald i Finansudvalget ikke været i Stand til, men det kan jo være, at det ærede Medlem kan gøre det Stykke Arbejde, det er ganske vist en anden Sag. Jeg vil altsaa nu være opmærksom Tilhører af det ærede Medlem.

Bjerre: Jeg vil gerne bringe den højtærede Finansminister og det ærede Finans-

udvalg en Tak for den velvillige Maade, hvorpaa de have stillet sig over for den Mand, der er nævnt i Betænkningens Nr. 127, den tidligere Soldat Smed Jensen, der er kasseret for Tjenesten paa Grund af Synssvækkelse. For mig staar det saaledes, at det lige saa godt kan være i Soldatertjenesten som i anden Tjeneste, han har paadraget sig Sygdommen, og selv om det ikke er givet, at han har faaet den i Militærtjenesten, er jeg overbevist om, efter alt, hvad jeg kender til den Mand, at hvis han havde været i privat Tjeneste, vilde hans Sygdom lettere være bleven helbredet, fordi han havde kunnet faa en bedre Behandling, saa alt i alt er det dog Soldatertjenesten, der har foraarsaget, at den Mand i to Aar har været blind, saa at han ingenting har kunnet bestille. Men jeg takker altsaa for den Velvillie, der er udvist baade fra Finansudvalget og den højtærede Minister.

Lyngsie: Den ærede Finansminister udtalte meget elskværdigt, at han takkede for min gode Villie, men Evnen slog ikke til. Jeg kunde fristes til at sige: i lige Maade, thi den ærede Finansministers Begrundelse af, at han ikke kunde tage mod en Henvisning af dette Andragende, var den, at Overtagelsen af Arbejdet paa Toldboden kunde befrygtes at ville medføre en yderligere Udgift for Staten og saa langt fra vilde blive en Besparelse, at det snarere vilde blive en yderligere Udgift. Den ærede Minister henviste i saa Henseende til, at vel kunde der maaske spares 13,000 Kr. paa Formændenes Løn, men samtidig havde Arbejderne stillet Anmodning om en Lønforhøjelse. Hertil skal jeg for det første sige, at Arbejderne have ganske vist stillet en Anmodning, baade en Anmodning i første Række og en subsidiaer Anmodning; og den sidste, som den ærede Minister jo havde det i sin Myndighed at nøjes med at slutte sig til, vilde kun have medført en yderligere aarlig Udgift af ca. 7,000 Kr.; i saa Tilfælde var der dog sparet for Staten en 6,000 Kr., det var omtrent Halvdelen til en Ministergage.

Maa jeg endvidere føje til, at den ærede Finansminister saavel som Finansudvalget og specielt den ærede Ordfører ikke kunne være ubekendte med, at Stillingen paa Toldboden jo er den, at Arbejdskassen, der nu administreres af Formændene, og Arbejdet derude ledes meget dyrt. De kunne ikke være ubekendte dermed, alene af den Grund, at det anføres i Andragendet — og Tallene ere rigtige — at